

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **R. C., F. M.**, ul. T., zastúpeného JUDr. V. Š., advokátkou so sídlom Z., proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Prešove**, Námestie mieru 3, Prešov, I., zastúpenému P. & P., S., so sídlom J., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2008-871/3209-2/SP-VB zo dňa 09. septembra 2008, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/44/2008-59 zo dňa 09. júna 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/44/2008-59 zo dňa 09. júna 2009, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 2008-871/3209-2/SP-VB zo dňa 09. septembra 2008, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie a potvrdené rozhodnutie stavebného úradu –

obce Veľký Slavkov č. 34/SA/2008 zo dňa 22. mája 2008, ktorým správny orgán prvého stupňa podľa § 39 a § 39a zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) a § 4 vyhlášky MŽP SR 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, a podľa § 46 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) rozhodol o umiestnení stavby „IBV-10 rodinných domov, lokalita V. R., M.“ na pozemkoch parcel č. K. X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X. v katastrálnom území M. tak, ako je to zakreslené na situačnom výkrese, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozhodnutia stavebného úradu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že krajský súd dospel k záveru, že žalovaný správny orgán sa dostatočne vysporiadal s námietkami žalobcu vznesenými v odvolacom konaní, a teda žaloba nie je dôvodná. Uviedol, že preskúmané rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, sa týka umiestnenia stavby „IBV-10 rodinných domov, lokalita V. R., M.“ na pozemkoch čísla parcel K. X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X. k.ú. M. tak, ako je to zakreslené na situačnom výkrese a nie na parcele K. X., ku ktorej sa žalobca domáha určenia vlastníckeho práva žalobou podanou na Okresnom súde v Poprade.

K námietke žalobcu vznesenej v prvostupňovom konaní, týkajúcej sa neoprávnenosti postupu pred podaním návrhu z dôvodu, že nebol informovaný o uvedenom stavebnom zámere, a že vlastníctvo k parcele K. X. nenadobudol terajší vlastník žiadnym zákonným spôsobom, ktorej nebolo prvostupňovým správnym orgánom vyhovené, uviedol, že nezákonný postup pred podaním návrhu zistený nebol a územné rozhodnutie sa parcely K. X. netýka. Preto administratívne orgány postupovali správne, ak námietke žalobcu nevyhoveli.

Krajský súd poukázal na to, že ostatné námietky uvedené v žalobe v prvostupňovom konaní v určenej lehote uplatnené neboli, hoci uplatnené byť mohli a teda sa na ne v odvolacom konaní nemohlo prihliadnuť. Stotožnil sa s názorom žalovaného, že ak sa nemohlo podľa § 42 ods. 4 stavebného zákona na tieto námietky prihliadať v odvolacom konaní, nemôžu byť predmetom preskúmania ani pred súdom. Napriek uvedenému preskúmal rozhodnutie žalovaného aj vo vzťahu k týmto námietkam a zistil, že nie sú dôvodné a žalovaný sa s nimi v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia dôsledne vysporiadal. Zároveň nezistil nezákonný postup žalovaného, ani prvostupňového správneho orgánu, ktorý

by sa dotkol oprávnených práv žalobcu. Pripomenul možnosť žalobcu uplatniť si námietky v stavebnom konaní.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že rozhodnutia prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Krajskému súdu vyčítal jeho záver o neodôvodnenosti podanej žaloby, keď si tento osvojil názor žalovaného vychádzajúci z ust. 42 ods. 4 stavebného zákona, že námietky, na ktoré sa nemohlo prihliadnuť v odvolacom konaní, nemôžu byť predmetom preskúmania ani na súde. Podľa žalobcu súd v tejto otázke nesprávne posúdil právny stav, pretože z oznámenia prvostupňového správneho orgánu o začatí územného konania a o nariadení ústneho rokovania číslo 375/2008 zo dňa 18. apríla 2008 jednoznačne vyplýva, že toto zákonné ustanovenie v súvislosti s námietkami a pripomienkami prvostupňový správny orgán neuplatnil, preto ust. § 42 ods. 4 stavebného zákona nemôže byť právnym dôvodom ani pre prvostupňový súd pri posudzovaní dôvodnosti žaloby.

Ďalej poukázal na ust. § 36 ods. 1 stavebného zákona, z ktorého podľa žalobcu vyplýva, že prvostupňový správny orgán mal doručiť oznámenie zo dňa 18. apríla 2008 žalobcovi do vlastných rúk a nemal toto oznámenie vykonať verejnou vyhláškou tak, ako to podľa ust. § 36 ods. 4 stavebného zákona učinil, keďže neboli splnené podmienky líniovej stavby, resp. zvlášť rozsiahlej stavby, alebo stavby s veľkým počtom účastníkov konania, ako aj územného konania o využití územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme, ak sa týka rozsiahleho územia. Žalobca na základe uvedeného dospel k právnemu názoru, že všetky ďalšie kroky vykonané správnymi orgánmi boli protizákonné, a preto je právne irelevantné, či žalobca podal, resp. nepodal námietky k oznámeniu zo dňa 18. apríla 2008. Mal za to, že týmto postupom prvostupňového správneho orgánu bola žalobcovi de iure odňatá možnosť konať pred príslušnými správnymi orgánmi.

Zdôraznil skutočnosť, že v námietkach žalobcu zo dňa 07. mája 2008 je uvedený problém, ktorý sa týka vlastníctva pozemku parc. č. K. X. pre kat. úz. M.. Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 22. mája 2008 síce neobsahuje spomínanú parc. č. K. X. v kat. úz. M., a to v jeho výrokovej časti, ale z obsahu pripojeného správneho spisu, a to zo situačného výkresu na podklade katastrálnej mapy, označeného č. 1 s obsahom „Širšie vzťahy“, ako aj z výkresovej dokumentácie pre územné rozhodnutie, označenej ako výkres č.

I s obsahom „Situácia“, jednoznačne vyplýva, že prístupová komunikácia a ďalšie inžinierske siete pre plánovanú IBV V. R. sa umiestňujú tak, že budú prechádzať cez parcelu č. K. X. v kat. úz. M. a navyiac aj cez parcelu č. K. X. a parcelu č. K. X. v kat. úz. M., ktoré obidve vlastnícky náležia žalobcovi. Namietal, že prvostupňový súd zhodnotil len výrokovú časť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu zo dňa 22. mája 2008, kde skutočne parcela č. K. X. v kat. úz. M. nie je uvedená, ale súčasťou rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu podľa § 4 ods. 2 vyhlášky č. 543/2000 Z.z. je aj situačný výkres. Podľa názoru žalobcu tento situačný výkres zodpovedá požiadavkám obsiahnutým v ust. § 3 ods. 4 písm. b/, c/, d/, e/ vyhlášky č. 453/2000 Z.z., ktorý situačný výkres je v zmysle ust. § 35 ods. 1 nevyhnutnou súčasťou dokumentácie k návrhu na začatie územného konania. Vyjadrenie žalovaného, že vedenie prístupovej komunikácie po parcele č. X. a parcele č. X. v kat. úz. M. je navrhované len ako výhľadové do budúcnosti, a že nie je predmetom napadnutého rozhodnutia, považoval žalobca za zavádzajúce a právne irelevantné. Vyslovil názor, že povinnosťou prvostupňového správneho orgánu bolo, napriek skutočnosti, že Obec M. ako navrhovateľka územného konania vo svojom návrhu zo dňa 17. apríla 2008 tieto dve parcely neuviedla k ostatným v ňom uvedeným parcelám, opraviť túto zrejmu vadu návrhu na začatie územného konania a odstrániť ju už pri písaní oznámenia zo dňa 18. apríla 2008, prípadne odstrániť túto vadu následne po doručení námietok žalobcu zo dňa 17. mája 2009. Ďalej uviedol, že z obsahu dvoch v správnom spise sa nachádzajúcich situačných výkresov vyplýva, že plánovaná stavba 10 rodinných domov IBV v lokalite „V. R.“ M. je umiestnená jednoznačne aj na parcelách K. č. X. a K. č. X. vo vlastníctve žalobcu, ako aj na časti parcely č. K. X., ktorej určenia vlastníctva vo svoj prospech sa domáha žalobca v konaní na Okresnom súde v Poprade. Mal za to, že vzhľadom na uvedené sporné vlastnícke právo k parcele K. č. X. mal prvostupňový správny orgán prerušiť správne konanie až do vyriešenia súdneho sporu. Zároveň žiadal o nariadenie znaleckého dokazovania za účelom zisťovania, či uvedené situačné výkresy „Širšie vzťahy“ a „Situácia“ sa skutočne dotýkajú parcely č. K. X., prípadne aj parcely č. K. X. a K. X. v kat. úz. M.. V závere odvolania uviedol, že Obec M. (stavebník a obstarávateľ) napriek tomu, že vedie so žalobcom súdne spory o určenie vlastníckeho práva k pozemkom a odstránenie protiprávneho stavu na Okresnom súde v Poprade, protiprávne umiestnila inžinierske siete k rodinným domom v lokalite „V. R.“ M. ako stavebné objekty bez súhlasu žalobcu ako vlastníka predmetného pozemku parc. č. X. a parc. č. X. kat. úz. M. a právoplatného stavebného povolenia, do tohto pozemku.

Dňa 24. novembra 2010 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie žalobcu zo dňa 23. novembra 2010, označené ako „doplnenie listinných dôkazov“, v ktorom uviedol, že svoje odvolanie zo dňa 14. júla 2009 dopĺňa o dôkazy, získané dodatočne žalobcom ako účastníkom správneho konania, o ktorom sa dozvedel náhodne v decembri 2009 z verejnej vyhlášky obsahujúcej rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Poprade (ďalej len „OÚŽP v Poprade“) zo dňa 07. decembra 2009 č.j. 2009/01268/03-GL. Označeným rozhodnutím bolo povolené dodatočné uskutočnenie vodných stavieb „SO 014 Rozšírenie verejného vodovodu, SO 015 Splašková kanalizácia, SO 016 Dažďová kanalizácia“, ktoré boli vybudované v rámci hlavnej stavby „IBV 10 rodinných domov v lokalite V. R. v obci M.“ na pozemkoch parc. č. K. X.X., X., X., X., X., X., X. v k.ú. obce M.. Ako ďalšie listinné dôkazy žalobca súdu predložil fotokópiu odvolania zo dňa 07. januára 2010 podaného žalobcom proti rozhodnutiu OÚŽP v Poprade zo dňa 07. decembra 2009, kópiu vyhotovenia verejnej vyhlášky OÚŽP v Poprade č.j. 2010/00024/06-GL zo dňa 13. januára 2010, oboznamujúcej účastníkov konania o podanom odvolaní žalobcu ako i o odvolaní Obce M. zo dňa 23. decembra 2009 č.j. 1192/2009 (rovnako zaslanom v kópii ako listinný dôkaz). Priložená bola aj fotokópia podania zo dňa 19. februára 2010 označeného ako „doplnenie dôkazov“ predstavujúceho doplnenie uvádzaného odvolania žalobcu zo dňa 07. januára 2010. Predložené boli aj fotokópie žiadosti Obce M. zo dňa 20. marca 2009 o dodatočné povolenie vodných stavieb a oznámenia OÚŽP v Poprade o začatí konania zo dňa 17. júna 2009 č.j. 2009/01268/02-GL. Súdu zároveň doručil aj fotokópie listu OÚŽP v Poprade zo dňa 09. marca 2010 č.j. 2010/00024/07-GL a rozhodnutia Krajského úradu životného prostredia v Prešove č.j. 1/2010/00543-002/JL zo dňa 15. apríla 2010, ktorým odvolací orgán zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č.j. 2009/01268/03-GL zo dňa 07. decembra 2009 a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Z uvedených dôkazov žalobca vyvodil záver, že Obec M. svoju žiadosť datovanú dňom 20. marca 2009 doplnila a podala až dňa 11. júna 2009, t.j. dva dni po vyhlásení rozsudku dňa 09. júna 2009 Krajským súdom v Prešove. Zároveň poukázal na skutočnosť, že v žiadosti je okrem iných uvedená aj parcela č. X. k.ú. M., na ktorej boli vodné stavby vybudované Obcou M. bez stavebného povolenia ešte počas územného konania ukončeného napadnutým právoplatným rozhodnutím žalovaného. Z rozhodnutia Krajského úradu životného prostredia v Prešove zo dňa 15. apríla 2010 podľa žalobcu vyplýva, že odvolací orgán správne zistil skutkový stav veci a zrušil dodatočné stavebné povolenie pre Obec M. na základe porušenia rovnakých zákonných ustanovení, na ktoré žalobca upozorňoval v predkladaných písomnostiach v tejto veci.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok Krajského súdu v Prešove ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že žalobcom vznesené odvolacie dôvody považuje vo vzťahu k zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu za irelevantné a prvostupňový súd sa vecne správne vysporiadal so všetkými žalobnými námietkami, ktorými sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Ohľadom námietky žalobcu týkajúcej sa postupu stavebného úradu, keď tento neprihliadol na námietky žalobcu vznesené po lehote určenej pre ich predkladanie, uviedol, že porovnaním administratívneho spisu stavebného úradu s tvrdením žalobcu možno dospieť k nespornému skutkovému zisteniu o nesprávnosti odvolacej námietky. V oznámení prvostupňového stavebného úradu – Obce M. zo dňa 18. apríla 2008 sa doslova uvádza, že „Účastníci konania a dotknuté orgány štátnej správy môžu svoje námietky a pripomienky uplatniť najneskôr pri tomto rokovaní. Na neskôr vznesené námietky sa neprihliada. Do dokladov možno nahliadnuť na Obecnom úrade v M.“ V zmysle uvedeného žalovaný považoval úmysel stavebného úradu uplatniť postup podľa ust. § 42 ods. 4 stavebného zákona za viac než evidentný, pričom tak postupoval najmä preto, že účastníci územného konania, predovšetkým vlastníci susedných pozemkov parc. č. X. a parc. č. X., k.ú. M. mu neboli na základe údajov dostupných z katastra nehnuteľností známi.

Vo vzťahu k námietke žalobcu spočívajúcej vo vadách doručovania v územnom konaní odkázal na ust. § 250i ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že žalobcom nedôvodne namietaná vada v doručovaní, by ani v prípade jej vecnej správnosti nemohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, keď o obsahu všetkých písomností doručovaných v územnom konaní sa žalobca riadne a včas dozvedel, o čom svedčia najmä jeho podania adresované stavebnému úradu. Napríklad na oznámenie o začatí územného konania č. 375/2008 zo dňa 18. apríla 2008 reagoval žalobca námietkami zo dňa 07. mája 2008 a zároveň z obsahu podania žalobcu označeného ako „Oznámenie o začatí územného konania č.j. 375/2008 zo dňa 18. apríla 2008“ je zrejmé, že bol oboznámený aj s tým, že na neskôr podané námietky sa neprihliadne. Rovnako i odvolanie žalobcu a podaná žaloba boli doručené riadne a včas v zákonnej lehote, preto je podľa žalovaného objektívne vylúčené, že by nesprávne doručenie písomností mohlo ovplyvniť zákonnosť a teda vecnú správnosť

napadnutého rozhodnutia žalovaného. Vyjadril sa, že prvostupňový stavebný úrad a následne i žalovaný postupovali pri doručovaní písomností v územnom konaní verejnou vyhláškou v súlade so zákonom, v súvislosti s čím poukázal na ust. § 42 a § 140 stavebného zákona a ust. § 26 ods. 1 správneho poriadku. Doplnil, že v územnom konaní predchádzajúcom vydaniu žalobou napadnutého rozhodnutia stavebného úradu neboli známi vlastníci parciel č. X. a X. k.ú. M.. Rovnako bol dôvodom pre oznamovanie rozhodnutia verejnou vyhláškou veľký počet účastníkov konania, nakoľko stavba zasahuje rozsiahlu časť k. ú. M.. Vzhľadom na uvedené nepovažoval ani túto námietku žalobcu za dôvodnú.

Ani námietku umiestnenia stavby na pozemku vo vlastníctve žalobcu nepovažoval žalovaný za dôvodnú a v spojitosti s ňou poukázal na skutočnosti, že pozemok pod parc. č. X., k.ú. M. nie je vo vlastníctve žalobcu, ktorý sa domáha určenia vlastníckeho práva k nemu v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Poprade a zdôraznil najmä, že na pozemku pod parc. č. X., k.ú. M. viazne vecné bremeno stavebníka, oprávňujúce ho zriadiť pod existujúcou komunikáciou inžinierske siete. Z uvedeného vyvodil záver, že i prípadná zmena vlastníckeho práva v dôsledku prípadného určovacieho rozsudku súdu nemá za následok zánik práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vlastníka pozemku strpieť umiestnenie inžinierskych sietí na ňom. Dodal, že napadnutým rozhodnutím tak, ako to bolo uvedené už v predchádzajúcom písomnom rozhodnutí, nie je na pozemku pod parc. č. X., k.ú. M. umiestňovaná žiadna stavba. Preto podľa žalovaného nebolo potrebné územné konanie prerušovať. Opätovne uviedol, že stavebný úrad podľa ust. § 4 ods. 4 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie preskúma, či umiestnenie stavby umožňuje jej napojenie na vedenia a zariadenia verejného dopravného a technického vybavenia územia. Nie je predmetom územného konania preskúmanie projektovej dokumentácie v širšom rozsahu, nakoľko až v stavebnom konaní je stavebník povinný predložiť projektovú dokumentáciu schválenú dotknutými orgánmi štátnej správy a správcov sietí, v ktorom sa posudzuje, či je zabezpečené včasné vybudovanie technického, občianskeho alebo iného vybavenia potrebného na riadne užívanie v súlade s ust. § 62 písm. c/ stavebného zákona. Zdôraznil, že nepredloženie požadovaných dokladov svedčiacich o napojení stavby na vedenia technického a dopravného vybavenia územia bráni vydaniu stavebného povolenia. Následne odkázal na ust. § 39a ods. 2 písm. b/ stavebného zákona, v zmysle ktorého v územnom rozhodnutí sa vymedzujú podmienky pre projektovú dokumentáciu stavby, ktorá

sa má vyhotoviť a predložiť v súlade s územným rozhodnutím. Skutočnosť uvedená v odvolaní žalobcu, a síce že Obec M. už vykonala stavebnú činnosť spočívajúcu v uložení inžinierskych sietí do pozemku pod parc. č. X., k.ú. M., predstavuje podľa žalovaného porušenie stavebného zákona, nakoľko rozhodnutie o umiestnení stavby neoprávňuje stavebníka na vykonanie stavebných činností. Stavby možno uskutočniť v danom prípade výlučne na základe stavebného povolenia. Porušenie stavebného zákona stavebníkom v čase po vydaní územného rozhodnutia však nezakladá jeho nezákonnosť, ale jeho následkom je vznik administratívnoprávnej zodpovednosti za porušenie stavebného zákona. Stavebné povolenie pre stavbu inžinierskych sietí vydávajú v súlade s ust. § 120 stavebného zákona špeciálne stavebné úrady, ktoré sú povinné preskúmať vlastnícke alebo iné právo stavebníka, ktoré ho oprávňuje zriadiť na ňom stavbu. Prístupová komunikácia k navrhovanej stavbe „IBV – 10 rodinných domov lokalita V. R. M.“ vedie po parc. č. X.X. k.ú. M. a napája sa na parc. č. X., ktoré nie sú vo vlastníctve žalobcu. Z predloženej projektovej dokumentácie a napokon i územného rozhodnutia je podľa žalovaného zrejmé, že vedenie prístupovej komunikácie po parc. č. X. a parc. č. X. k.ú. M. je navrhované len ako výhľadové do budúcnosti a nie je predmetom napadnutého rozhodnutia. Mal za to, že k tomuto zisteniu je možné dospieť bez ustanovenia znalca nahliadnutím do projektovej dokumentácie. Ustanovenie znalca v konaní pred správnym súdom pokladal za neúčelné najmä s prihliadnutím na to, že napadnutým rozhodnutím sa neumiestňuje žiadna pozemná komunikácia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. novembra 2010 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. 2008-871/3209-2/SP-VB zo dňa 09. septembra 2008, ktorým bolo odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Obce Veľký Slavkov č. 34/SA/2008 zo dňa 22. mája 2008 o umiestnení stavby „IBV-10 rodinných domov, lokalita V. R., M.“ na pozemkoch parciel č.

K. X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X. v katastrálnom území M. tak, ako je to zakreslené na situačnom výkrese, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozhodnutia stavebného úradu, zamietnuté a rozhodnutie o umiestnení stavby potvrdené. Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 36 ods. 1 stavebného zákona stavebný úrad oznámi začatie územného konania dotknutým orgánom a všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené spravidla s miestnym zisťovaním. Súčasne upozorní účastníkov, že svoje námietky a pripomienky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne.

Podľa § 42 ods. 1 stavebného zákona územné rozhodnutie sa účastníkom oznamuje doručením písomného vyhotovenia.

V odvolacom konaní sa neprihliada na námietky a pripomienky, ktoré neboli uplatnené v prvostupňovom konaní v určenej lehote, hoci uplatnené mohli byť. Stavebný úrad je povinný účastníkov konania na to upozorniť v oznámení o začatí územného konania (ods. 4).

Podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom štátnej správy, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne konanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom pojednávaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada.

Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že stavebný úrad postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážil dostatok skutkových podkladov, vo veci zistil skutkový stav správne a zo skutkových podkladov vyvodil správny právny záver a preto krajský súd napadnutým rozsudkom správne žalobu zamietol.

Z predloženého administratívneho spisového materiálu v danej veci vyplýva, že oznámením zo dňa 18. apríla 2008, majúcim povahu verejnej vyhlášky, prvostupňový správny orgán oznámil začatie územného konania. Doručenie žalobcovi nastalo dňa 05. mája 2008. Súčasne oznámil nariadenie ústneho pojednávania na deň 09. mája 2008, pričom v oznámení poučil účastníkov konania a dotknuté orgány štátnej správy a organizácie o možnosti uplatniť námietky a pripomienky k návrhu najneskôr pri ústnom pojednávaní.

Súčasne stavebný úrad poučil účastníkov konania, že na námietky a pripomienky, ktoré nebudú uplatnené v prvostupňovom konaní v určenej lehote, hoci uplatnené mohli byť, sa neprihliadne v odvolacom konaní.

Z obsahu spisov ďalej vyplynulo, že dňa 18. apríla 2008 oznámil žalobca svoje námietky proti vydaniu územného rozhodnutia spočívajúce v tom, že zo strany navrhovateľa nebol v prípravnom konaní informovaný o uvedenom stavebnom zámere a celý postup pred podaním návrhu považuje za neoprávnený, a že vlastníctvo k parcele K. X. nenadobudol terajší vlastník žiadnym zákonným spôsobom. Zároveň navrhol územné konanie zastaviť. Obec Veľký Slavkov dňa 22. mája 2008 vydala rozhodnutie č. 34/Sa/2008 o umiestnení stavby „IBV-10 rodinných domov, lokalita V. R., M.“ na pozemkoch čísla parciel K. X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X. k.ú. M. tak, ako je to zakreslené na situačnom výkrese, ktorí tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozhodnutia. V uvedenom rozhodnutí boli určené podmienky pre umiestnenie a projektovú prípravu stavby, a to urbanistické a architektonické napojenie na komunikačnú sieť, napojenie na rozvodné siete a kanalizáciu, elektrina, voda, kanál, plyn s uvedením požiadaviek vyplývajúcich zo stanovísk dotknutých orgánov štátnej správy. K umiestneniu stavby sa vyjadrili účastníci konania, dotknuté orgány štátnej správy, správcovia inžinierskych sietí a správca toku. Rozhodnutie ďalej obsahovalo rozhodnutie o námietkach účastníkov konania s uvedením, že v konaní boli vznesené námietky a pripomienky R. C., F. M.. Stavebný úrad námietkam nevyhovel. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 09. septembra 2008 č. 2008-871/3209- -2/SP-VB o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému správne rozhodnutiu rozhodol tak, že zamietol odvolanie a rozhodnutie Obce Veľký Slavkov č. 34/SA/2008 zo dňa 22. mája 2008 potvrdil.

Krajský súd sa vo svojom rozsudku dôsledne zaoberal otázkou prípustnosti námietok uvedených v žalobe, ak tieto námietky neboli uplatnené riadne a včas a v zákonom stanovenej lehote v územnom konaní a dôvodne sa stotožnil so záverom žalovaného, že ak sa nemohlo podľa § 42 ods. 4 stavebného zákona na tieto námietky prihliadať v odvolacom konaní, nemôžu byť predmetom preskúmania ani pred súdom.

Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 36 v spojení s § 42 ods. 4 stavebného zákona vymedzujúce koncentračnú zásadu v územnom a stavebnom konaní, ktorej účelom bolo bezpochyby stanoviť určité limity stavebného konania, zamedziť neustálemu generovaniu nových námietok, ktoré by vo svojom dôsledku mohli celkom zabrániť akejkolvek stavebnej činnosti.

Z uvedenej koncentračnej zásady vyplýva, že v konaní o umiestnení a povolení stavby musí byť všetok skutkový materiál pre rozhodnutie závažný, zistený pri ústnom pojednávaní spojenom s miestnym zisťovaním a že stavebný úrad môže prihliadnuť len k tým skutkovým okolnostiam, ktoré boli stavebným úradom zistené a k tým námietkam účastníkov, ktoré boli pri ústnom pojednávaní, resp. v lehote určenej stavebným úradom uplatnené.

Pokiaľ teda na základe vyššie uvedeného je možné námietky a pripomienky k navrhovanej stavbe uplatniť len koncentrovane, t.j. pri nariadenom ústnom pojednávaní a miestnom šetrení alebo v stanovenej lehote (§ 36 ods. 1, 2 stavebného zákona) a neskôr nie je možné na ne prihliadnuť, nie je možné ich účinne uplatniť ani v odvolaní.

Uvedená koncentračná zásada platí aj pre správny orgán odvolací, ktorý rozhoduje o opravnom prostriedku proti prvostupňovému správnomu orgánu v rozsahu vznesených námietok pred prvostupňovým správnym orgánom.

Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú ani odvolaciu námietku žalobcu týkajúcu sa väd doručovania v územnom konaní, nakoľko dôvodom pre oznamovanie rozhodnutia verejnou vyhláškou bol veľký počet účastníkov konania (§ 42 ods. 2 stavebného zákona), keď stavba zasahuje rozsiahlu časť katastrálneho územia M.. Za neopodstatnenú považoval odvolaciu námietku aj vzhľadom k ust. § 250i ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Súd neprihliada na

vady konania, ktoré nie sú žalobcovi na ujmu. Na zákonnosť rozhodnutia nemá napríklad vplyv, ak rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa nebolo riadne doručené, ak opravný prostriedok podaný žalobcom odvolací správny orgán napriek tomu vecne prejednal. V predmetnej právnej veci svedčia o skutočnosti, že sa žalobca o obsahu všetkých písomností doručovaných v územnom konaní riadne a včas dozvedel najmä jeho podania adresované stavebnému úradu.

Ani námietku umiestnenia stavby na pozemku vo vlastníctve žalobcu nepokladal odvolací súd za relevantnú, nakoľko zo spisového materiálu zistil, že preskúmané rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, sa týka umiestnenia stavby „IBV-10 rodinných domov, lokalita V. R., M.“ na pozemkoch parc. č. K. X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X.X., X. k.ú. M. tak, ako je to zakreslené na situačnom výkrese a nie na parcele č. K. X., ku ktorej sa žalobca domáha určenia vlastníckeho práva žalobou podanou na Okresnom súde v Poprade. Vzhľadom k uvedenému nepokladal za opodstatnenú ani námietku týkajúcu sa prerušenia správneho konania do skončenia súdneho sporu o určenie vlastníckeho práva k parcele č. K. X. k.ú. M..

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu ako aj v podaní označenom ako „doplnenie listinných dôkazov“ zo dňa 23. novembra 2010 za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a s poukazom na § 246c veta prvá a § 224 ods. 1 O.s.p., nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská